

Dalszy rozwój algorytmu uczenia maszynowego dla ciągłej klasyfikacji stanu CP bozonu Higgsa w rozpadzie $H \rightarrow \tau\tau$

Jacek Kurek

January 17, 2020

1 Wstęp

Notka opisuje działania podjęte podczas pracy nad rozwojem i poprawa wydajności opartych na sieciach neuronowych algorytmów wyznaczania stanu CP bozonu Higgsa.

W trakcie pracy przy projekcie zajmowałem się zarówno poprawianiem technicznej strony kodu, a więc refactoringiem, usuwaniem powtórzeń czy dodaniem testów jednostkowych, jak i rozwijaniem poszczególnych metod podejścia do problemu.

Kod projektu implementuje różnorodne podejścia do klasyfikacji zdarzeń obserwowanych, w trakcie pracy w celu porównywania poszczególnych metod w jednolity sposób korzystałem z metryk (dających się określić w każdym przypadku) dotyczących odległości przewidywanego kata mieszania od właściwego dla danego przypadku, nawet jeżeli metoda nie używa tego kata explicite w funkcji kosztu.

2 Regresja do kata mieszania ϕ_{CP}

Pierwsza zbadana metoda była regresja do kata mieszania - użyta funkcja kosztu był błąd średniokwadratowy. Metoda posiadała poważny problem który zaobserwować można na załączonym wykresie przedstawiającym histogram wygenerowanych zdarzeń, oraz histogram zdarzeń przewidzianych przez sieć:

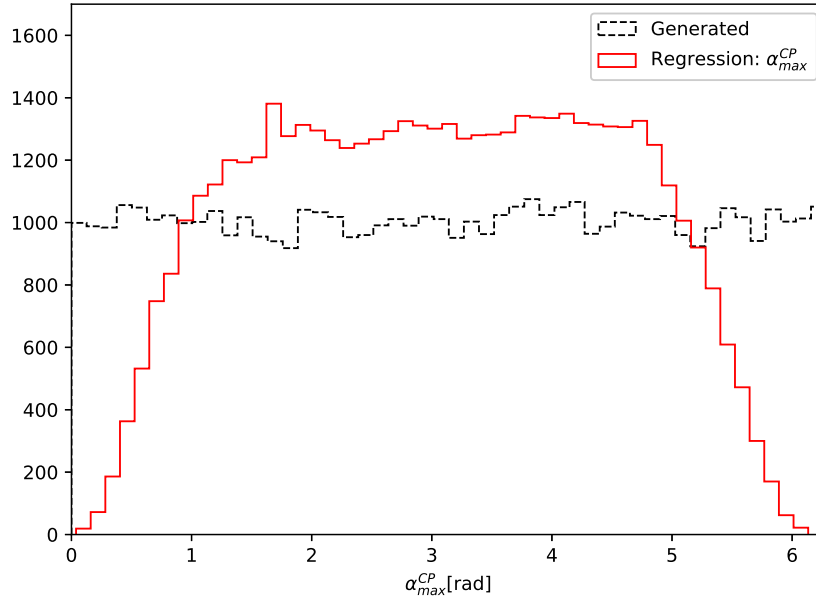

Figure 1: Wartość kąta mieszania dla wygenerowanych i przewidzianych zdarzeń bez użycia metryki okręgu

Jak można zaobserwować, sieć w znaczącym stopniu preferuje pośrednie wartości kąta, nie przewiduje nigdy wartości skrajnych.

Aby wyjaśnić to zachowanie, należy zauważyć, że wykorzystany tutaj błąd średniokwadratowy nie bierze pod uwagę faktu, iż wartości 2π oraz 0 są w istocie tymi samymi wartościami. W efekcie wprowadza to niepożądaną nieciągłość i ściąga wyniki ku środkowi. Należało więc wykorzystać metodę która weźmie pod uwagę topologię przestrzeni wyjściowej.

Do porównania odległości dwóch kątów użyto funkcji $d(\phi, \varphi) = 1 - \cos(\phi - \varphi)$ która opisuje odległość euklidesowa dwóch punktów na okręgu jednostkowym o współrzędnych katowych ϕ, φ . Efekt można zaobserwować na następującym wykresie.

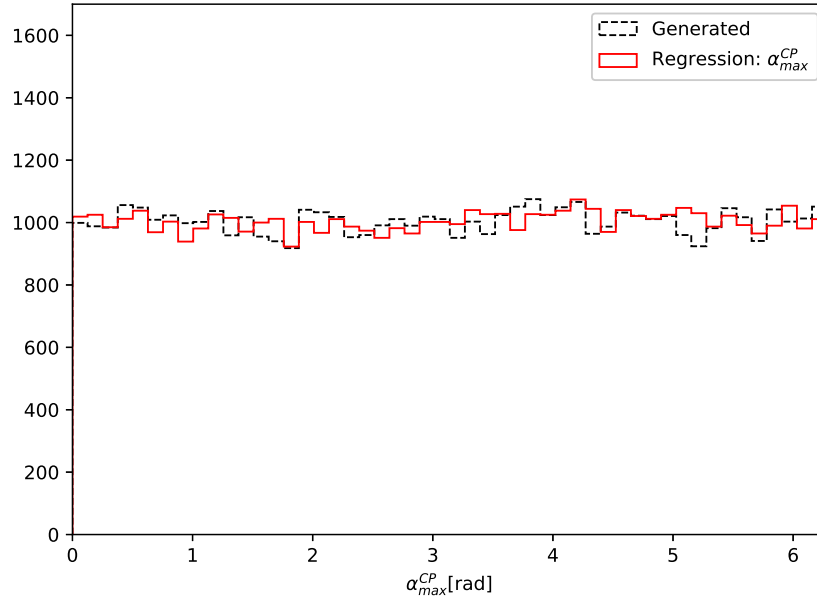

Figure 2: Wartość kąta mieszania dla wygenerowanych i przewidzianych zdarzeń przy użyciu metryki okręgu

Wraz z użyciem tego usprawnienia, poprawiły się metryki opisujące poprawność przewidywań realizowanych przez sieć neuronową:

	Przed usprawnieniem	Po usprawnieniu
Średni błąd przewidywania (rad)	0.574	0.435
Odchylenie standardowe (rad)	0.904	0.692

Table 1: Porównanie rezultatów przed i po zastosowaniu poprawek

3 Regresja do funkcji wagowej

Przypominając, dla pojedynczego eventu można ustalić funkcję $w : [0; 2\pi] \rightarrow R$ postaci

$$w(\phi) = A + B \cos \phi + C \sin \phi$$

zaś wartość ϕ_{CP} jest połową wartości kąta ϕ dla której funkcja osiąga maksimum.

W tej metodzie na podstawie danych z eventu, przewidujemy zdyskretyzowany wykres funkcji w dla pewnej ustalonej liczby klas c . Jako funkcje kosztu używamy różnicy średniokwadratowej.

Metoda nie uczyła się poprawnie, generując wyniki charakteryzujące się wartościami parametrów B, C bliskimi zeru:

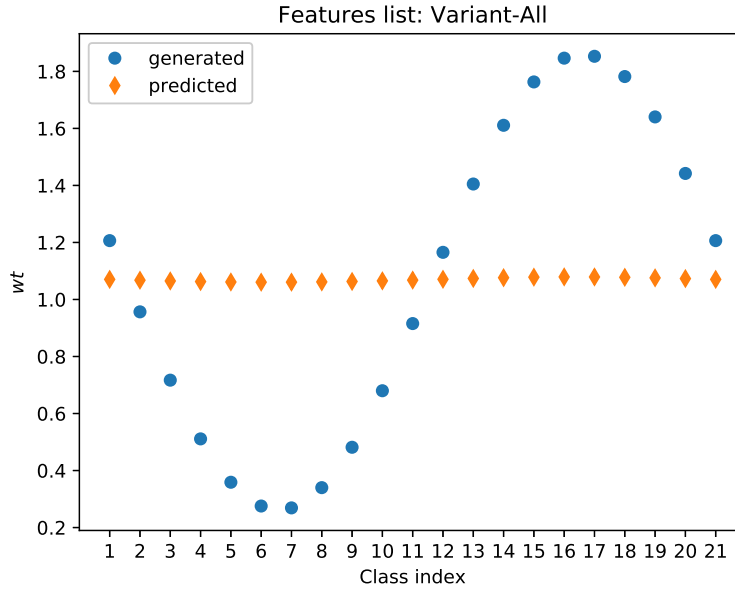

Figure 3: Przykładowy wykres przewidywanej funkcji wagowej względem oczekiwanej

Uwagę zwracał jednak fakt, że parametr A - wartość średnia funkcji, był dobrze ustalany. Na podstawie tej obserwacji, zaproponowana została metoda dostępna w kodzie przy użyciu flagi "delete-c", w której dane trenowane są po normalizacji:

$$W(\phi) = w(\phi) - \frac{\int_0^{2\pi} w(\varphi) d\varphi}{2\pi}$$

W efekcie, w istotnym stopniu poprawiły się zdolności predykcyjne. Poniższa tabela podsumowuje osiągnięte dokładności w zależności od użycia dropoutu i flagi "delete-c"

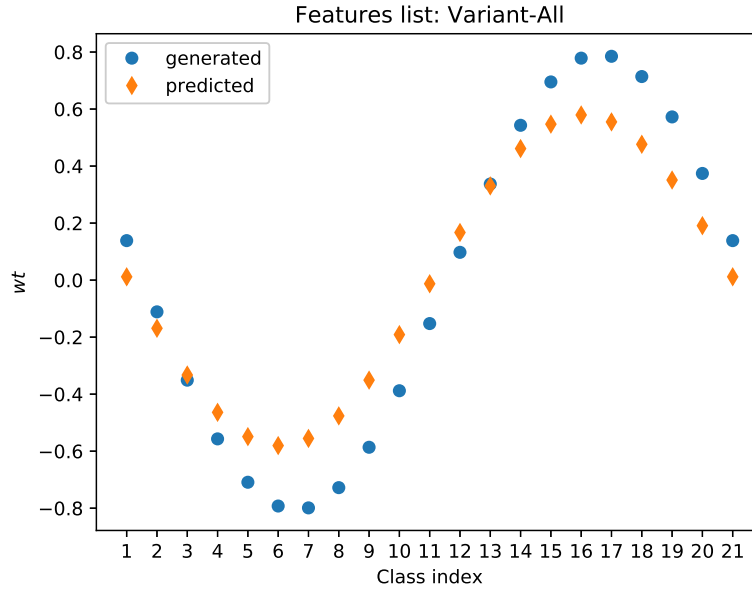

Figure 4: Przykładowy wykres przewidywanej funkcji wagowej względem oczekiwanej przy użyciu flagi `-delete-c`

	-delete-c	bez -delete-c
Dropout 20	0.548	1.531
Dropout 0	0.233	0.243

Table 2: Średni błąd przewidywania dla przypadków (rad)

	-delete-c	bez -delete-c
Dropout 20	0.810	1.778
Dropout 0	0.420	0.440

Table 3: Odchylenie standardowe dla przypadków (rad)

4 Wyznaczanie parametrów funkcji wagowej poprzez dyskretyzacje

Funkcja wagowa postaci

$$w(\phi) = A + B \cos \phi + C \sin \phi$$

może być wyznaczana poprzez dyskretyzację przestrzeni możliwych parametrów A, B, C .

W tym podejściu, używamy trzech instancji sieci, każda uczy się jednego z parametrów. Problem który należało rozwiązać, związany był z rozkładem parametrów przewidywanym przez sieć. Poniższy wykres pokazuje rozkład parametru A wyznaczony przez sieć, wraz z rozkładem tegoż parametru zawartym w danych wejściowych

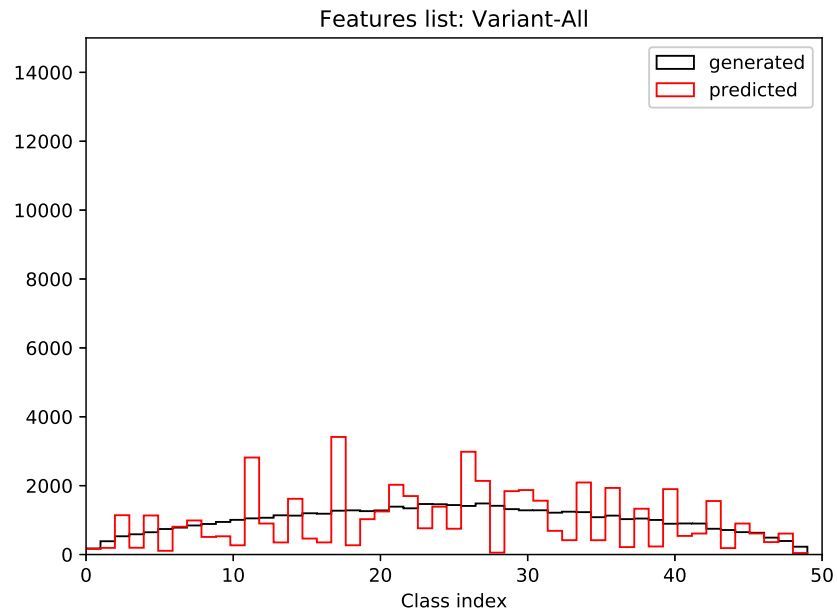

Figure 5: Rozkład parametru A

Problem staje się jeszcze lepiej widoczny, jeśli spojrzymy na rozkład błędu:

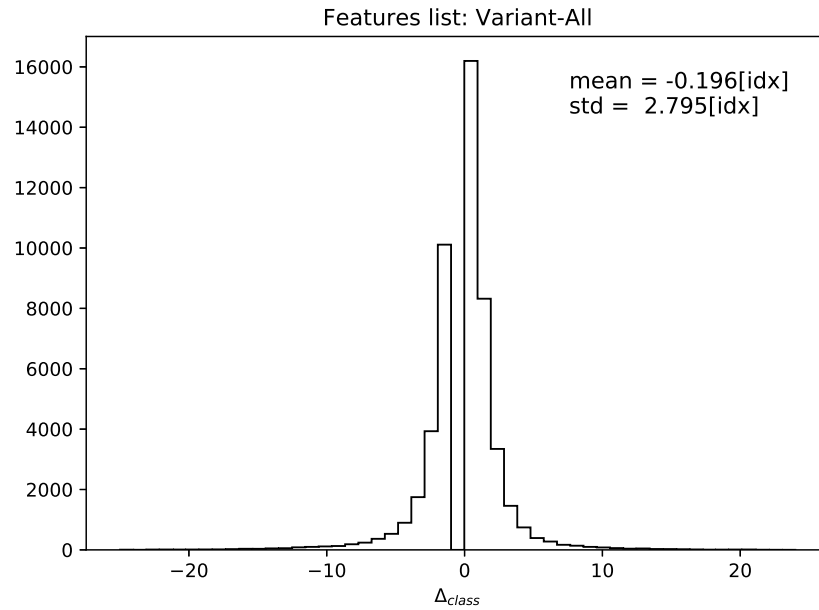

Figure 6: Błąd przewidywania

Isotne i powtarzalne różnice w przewidywaniach i rozkładach generowanych przez sieć neuronową sugerują potencjalny błąd implementacyjny. W ramach podjętych działań kod odpowiedzialny za generowanie danych w tym modelu został przejrany, niestety nie przyniosło to spodziewanych rezultatów. Rekomendowanym rozwiązaniem jest ponowna implementacja rozwiązania, włącznie z kodem odpowiedzialnym za dyskretyzację parametrów wejściowych.